

Zdaniem wnoszącego odwołanie ta błędna wykładnia doprowadziła do nieprawidłowego rozstrzygnięcia, polegającego na odrzuceniu zgłoszenia słownego wspólnotowego znaku towarowego „manufacturing score card”. Sąd nie tylko dokonał materialnie błędnej oceny, lecz także dopuścił się poważnego błędu w interpretacji wymogów dotyczących charakteru odróżniającego i potrzeby dostępności pewnych wyrazów, sformułowanych w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości w odniesieniu do zgłoszeń wspólnotowych znaków towarowych i zainteresowanych odbiorców.

Sąd nieprawidłowo dokonał podziału będącej przedmiotem zgłoszenia kompozycji słownej na jej części składowe, dochodząc na tej podstawie do przekonania, że znak nie nadaje się do objęcia go ochroną. Taki podział nie odpowiada ocenie i interpretacji tego znaku przez „przeciętnych” odbiorców, którzy widzą znak w całości. Ponadto Sąd Pierwszej Instancji niesłusznie oparł swoje ustalenie odnośnie do braku charakteru odróżniającego oraz potrzeby dostępności określenia na stwierdzeniu, że przedmiotowa kompozycja słowna składa się z części, które w obrocie są zwykle używane do wyjaśnienia celu i funkcji określanych nimi usług. Właściwy krąg odbiorców nie dostrzeżę jednak żadnego narzucającego się w sposób oczywisty znaczenia w zgłoszeniu wspólnotowego znaku towarowego „manufacturing score card”, składającego się z połączenia trzech angielskich słów. W konsekwencji zgłoszony znak towarowy posiada minimum charakteru odróżniającego wymaganego w art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 i nie opisuje właściwości towarów i usług w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal d’instance de Bordeaux (Francja) w dniu 21 stycznia 2008 r. — Foselev Sud-Ouest SARL przeciwko Administration des douanes et des droits indirects

(Sprawa C-18/08)

(2008/C 79/32)

Język postępowania: francuski

Oznaczenie sądu krajowego

Tribunal d’instance de Bordeaux

Strony postępowania przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Foselev Sud-Ouest SARL

Strona pozwana: Administration des douanes et des droits indirects

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 6 ust. 2 lit. b) dyrektywy 1999/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury ⁽¹⁾ przez pojazdy ciężarowe przewiduje możliwość zwolnienia przez państwa członkowskie niektórych kategorii pojazdów? Czy w tym kontekście zezwolenie przyznane Francji w decyzji Komisji 2005/449/WE ⁽²⁾ o zwolnieniu niektórych kategorii pojazdów jest bezpośrednio skuteczne w stosunku do jednostki, czy też, będąc decyzją adresowaną do Francji, wymaga ono krajowego przepisu dokonującego transpozycji?

⁽¹⁾ Dz.U. L 187, str. 42.

⁽²⁾ Decyzja Komisji z dnia 20 czerwca 2005 r. dotycząca wniosku o zwolnienie z pobierania opłat od pojazdów silnikowych złożonego przez Francję na mocy art. 6 ust. 2 lit. b) dyrektywy 1999/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (Dz.U. L 158, str. 23).

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) wydanego w dniu 15 listopada 2007 r. w sprawie T-71/06 Enercon GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 22 stycznia 2008 r. przez Enercon GmbH

(Sprawa C-20/08 P)

(2008/C 79/33)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Enercon GmbH (przedstawiciele: adwokaci R. Böhm i U. Sander)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie T-71/06,
- uwzględnienie żądań zgłoszonych w postępowaniu w pierwszej instancji,
- ewentualnie — przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Pierwszej Instancji,
- obciążenie OHIM kosztami postępowania poniesionymi w obu instancjach.